

Dosarul nr. 2ra-683/2021

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. A. Ciubotaru)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Budăi, Iu. Cotruță, V. Mihailă)

ÎNCHEIERE

12 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de Rodica Dub, reprezentată de avocatul Nicolae Negrei și de Ministerul Justiției,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Rodica Dub împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Igor Doroftei cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, constatarea încălcării dreptului de acces la justiție și violarea art. 6 CEDO, constatarea încălcării dreptului la proprietate și violarea Protocolului 1 CEDO, repararea prejudiciului material, încasarea dobânzii de întârziere, repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de executare,

împotriva deciziei din 28 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care au fost respinse apelurile declarate de Ministerul Justiției și de Rodica Dub, reprezentată de avocatul Nicolae Negrei și a fost menținută hotărârea din 27 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, prin care acțiunea a fost admisă parțial,

c o n s t a ț ă:

La 06 mai 2020 Rodica Dub a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției, intervenient accesoriu executorul judecătoresc Igor Doroftei cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, constatarea încălcării dreptului de acces la justiție și violarea art. 6 CEDO, constatarea încălcării dreptului la proprietate și violarea Protocolului 1 CEDO, repararea prejudiciului material, încasarea dobânzii de întârziere, repararea prejudiciului moral și a cheltuielilor de executare.

În motivarea acțiunii a menționat că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016 a fost obligat SC „Instaltermo Impex” SRL să execute obligațiile asumate prin contractul de furnizare nr. 24/07-13 din 24 iulie 2013. Hotărârea a intrat în vigoare la data de 07 septembrie 2016.

A susținut reclamanta Rodica Dub că, la 04 aprilie 2017 a înaintat spre executare documentul executoriu nr.2-1139/2014 din 09 martie 2016, emis de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana.

A afirmat că, prin încheierea executorului judecătoresc Igor Doroftei din 18 aprilie 2017 a fost intentată procedura de executare a documentului executoriu nr. 2-1139/14 din 09 martie 2016 și a fost acordat debitorului un termen de 10 zile pentru executare benevolă.

A reiterat că, în termenul acordat, debitorul nu a executat benevol documentul executoriu, iar executorul judecătoresc a intentat procedura de executare silită, întreprinzând măsuri de executare silită, printre care și procese-verbale cu privire la contravenție în temeiul art. 318 Cod contravențional, fapt ce nu a dat rezultat scontat, așa cum debitorul, deși sancționat contravențional prin hotărâre judecătorească definitivă și irevocabilă, a continuat să manifeste pasivitate în executarea documentului executoriu.

A menționat reclamanta, că acțiunile debitorului de neexecutarea documentului executoriu au determinat-o, într-un apărarea drepturilor lezate, să solicite executorului judecătoresc expedierea materialelor către organele de drept cu recomandarea intentării unui proces penal în privința debitorului în temeiul art. 320 Cod penal, la care executorul judecătoresc nu a reacționat, deși executorul judecătoresc este unicul organ de executarea hotărârii judecătorești investită cu funcție de executarea documentului executoriu în deplină măsură de a-și onora obligațiile ce îi revin funcției deținute.

Astfel, a menționat reclamanta că urmare acțiunilor organelor de drept, Procuraturii, hotărârea judecătorească rămâne a fi neexecutată pe perioada 04 aprilie 2017 – 04 aprilie 2020 timp de patru ani, fapt inadmisibil, termen ce nu poate fi considerat rezonabil reieșind din jurisprudența CEDO și cadrul legal pertinent.

În opinia reclamantei, neexecutarea documentului executoriu în timp de patru ani acordă dreptul creditorului la repararea prejudiciului moral, pe care-l evaluează la suma de 10 000 de Euro, rezultat din suferințele membrilor familiei sale, care timp de 4 ani n-au avut posibilitatea de a se bucura în plină măsură de viața de zi cu zi, îndurând frig, stres, boli și alte afecțiuni care le-au cauzat suferințe fizice și psihice enorme.

La fel, a menționat că, drept criteriu de determinare a prejudiciului moral revendicat urmare neexecutării hotărârii judecătorești, urmează a fi luate în considerație și miza creditorului față de executarea hotărârii, comportamentul de bună-credință, ignorarea din partea executorului judecătoresc, exponentul statului, care a dus la neexecutarea deciziei judecătorești.

A susținut că, urmează a fi luat în considerație și principiul general al echității și suma acordată în calitate de prejudiciu moral, care să nu fie disproporționată cu sumele acordate de Curtea Europeană în spețe similare, neavând în vedere că sarcina probațiunii prejudiciului moral nu poate fi pusă pe seama sa și urmează a fi apreciată individual, reieșind din argumentele invocate în suportul pretenției privind repararea prejudiciului moral.

A invocat reclamanta, că neexecutarea hotărârii judecătorești de către SC „Instalco Impex” SRL creează premise obiective pentru ca Republica Moldova să fie condamnată la CEDO atât pentru faptul neexecutării hotărârilor judecătorești, cât și pentru violarea art. 6 și 13 din Convenției, dreptul la un proces echitabil.

A solicitat reclamanta Rodica Dub constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a titlului executoriu, constatarea încălcării dreptului de acces la justiție și violarea art. 6 CEDO, constatarea încălcării dreptului la proprietate și

violarea Protocolului 1, (1) din CEDO, achitarea din contul bugetului de stat, în contul reclamantei Rodica Dub a prejudiciului material echivalent cu 4483,76 de Euro ca urmare a constatării încălcării dreptului la executare în termen rezonabil, încasarea dobânzii de întârziere în cuantum de 1596 de Euro și a inflației în sumă de 810 Euro, repararea prejudiciului moral în sumă de 10 000 de Euro și a prejudiciului material în sumă de 2835,80 de lei, cheltuieli avansate executorului judecătoresc.

Prin hotărârea din 27 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de Rodica Dub a fost admisă parțial, a fost constatată încălcarea dreptului Rodicăi Dub la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești. A fost încasată din bugetul de stat, gestionat de Ministerul Finanțelor, prin intermediul Ministerului Justiției în beneficiul Rodicăi Dub suma de 3000 de lei cu titlu de prejudiciu moral. În rest, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 28 iulie 2020, Rodica Dub, reprezentată de avocatul Nicolae Negrei, a declarat apel împotriva hotărârii din 27 iulie 2020 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe în partea respingerii pretenției cu privire la repararea prejudiciului material și a dobânzii de întârziere și a pretenției cu privire la repararea prejudiciului moral cu emiterea în această parte a unei hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

La 29 iulie 2020 Ministerului Justiției a depus cerere de apel împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 27 iulie 2020, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe în partea admiterii acțiunii, cu emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

Prin decizia din 28 ianuarie 2021 a Curții de Apel Chișinău au fost respinse apelurile declarate de Ministerul Justiției și de Rodica Dub, reprezentată de avocatul Nicolae Negrei și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

În susținerea opiniei sale, instanța de apel a aplicat prevederile art. 2, 4 alin. (1), 5 alin. (1) și alin. (3) din Legea privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărârii judecătorești nr. 87 din 21 aprilie 2011 și a stabilit că în cererea de chemare în judecată reclamanta/apelanta invocă neexecutarea hotărârii judecătorești nr. 2-1139/14 din 09 martie 2016.

În speță, Colegiul civil al instanței de apel a constatat că neexecutarea hotărârii judecătorești poartă caracter continuu – începând cu 07 septembrie 2016, data devenirii hotărârii judecătorești executorii până în prezent, deoarece debitorul SC „Instaltermo Impex” SRL nu a întreprins măsuri de executare a hotărârii enunțate.

Instanța de apel a reținut că reclamanta/apelanta a solicitat repararea prejudiciului material invocând faptul că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 09 martie 2016 s-a constatat că Rodica Dub a achitat plata serviciilor din contractul de furnizare nr. 24/07-13 din 24.07.2013 încheiat între Dub Rodica și SC „Instaltermo Impex” SRL, în cuantum de 4,483,76 de Euro.

În acest sens, Colegiul civil al instanței de apel a conchis că în ceea ce privește preluarea datoriei și schimbarea debitorului, Curtea Europeană prin jurisprudența sa a precizat că principiul conform căruia hotărârile judecătorești trebuie executate, nu poate fi interpretat ca obligând statul să răspundă pentru un debitor privat, în caz de imposibilitate de plată a acestuia (Grițco contra Moldovei, nr.15840/02 din 14.06.2001). Responsabilitatea statului pentru executarea unei hotărâri judecătorești pronunțate împotriva unei companii private nu se extinde mai departe decât până la

implicarea organelor de stat în procedurile de executare (Shestakov contra Rusiei, nr.48757/99).

În consecință, Colegiul civil al instanței de apel nu a putut reține ca întemeiate argumentele invocate în cererea de apel de reprezentantul Rodicăi Dub, avocatul Nicolae Negrei care a indicat netemeinicia hotărârii primei instanțe în partea respingerii pretenției cu privire la încasarea prejudiciului material, or în opinia instanței admiterea pretenției enunțate eventual ar crea premise prin care ar permite debitorilor privați să renunțe definitiv la executarea hotărârilor judecătorești în favoarea Statului.

Totodată, Colegiul civil admite faptul că prin neîntreprinderea măsurilor efective și necesare pentru executarea hotărârii judecătorești, autoritățile au împiedicat reclamantul de a beneficia și/ sau de a se folosi de creanța obținută prin hotărâre judecătorească, însă, aceste circumstanțe nu pot servi temei de admitere a cerinței cu privire la încasarea sumei de 4,483,76 de Euro, ce constituie creanța pe care o deține reclamantul față de un terț SC „Instaltermo Impex” SRL, Statul rămânând totodată a fi responsabil în continuare de tergiversarea executării acestei hotărâri judecătorești până la executarea acesteia.

Succesiv, instanța de apel a reținut ca întemeiată și concluzia primei instanțe, care a respins subsecvent, ca neîntemeiate pretențiile cu privire la încasarea dobânzii de întârziere în cuantum de 1596 de Euro și a inflației în sumă de 810 Euro.

În speță, instanța de apel a reținut că se pretinde neexecutarea unui titlu executoriu emis în baza deciziei Curții de Apel Chișinău nr.2-1139/2014 din 09 martie 2016, pus în executare silită la 18 aprilie 2017. În consecință, în cazul din speță, la momentul înaintării prezentei cereri de chemare în judecată, termenul de neexecutare a documentului executoriu constituie mai mult de 3 ani.

Corespunzător, în circumstanțele expuse, Colegiul civil al instanței de apel a reținut ca întemeiată concluzia primei instanțe, care a conchis că în cauza dată este cert stabilit că autoritățile responsabile de executarea hotărârii judecătorești, n-au întreprins toate măsurile corespunzătoare în vederea executării documentului executoriu, iar ca urmare Rodica Dub nu poate beneficia de succesul obținut în urma hotărârii menționate, fapt ce incontestabil denotă că hotărârea adoptată în favoarea ultimului a rămas neexecutată o perioadă considerabilă de timp.

Instanța de apel în vederea celor indicate a considerat că executorul judecătoresc Igor Doroftei nu a reacționat prompt la cererile creditorului de a înainta demers în temeiul art.23 Cod de Executare cu înaintarea materialelor și propunerea de intentare a cauzei penale în baza art.320 CP RM în privința administratorului SC „Instaltermo Impex” SRL, Igor Globa cererile creditorului în acest sens au fost înaintate în toamna anului 2019, apoi în ianuarie și februarie 2020, iar executorul judecătoresc a sesizat organul de urmărire penală doar la 07 februarie 2020.

Totodată instanța de apel a reținut că cuantumul despăgubirilor trebuie astfel de stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor. La aprecierea cuantumului compensației pentru prejudiciu moral, instanța de judecată trebuie să țină cont de comportamentul părților, importanța procesului pentru reclamant, precum și de durata neexecutării hotărârii judecătorești, fiind apreciat ce a pierdut persoana pe plan fizic, psihic, social, profesional și familial, atât la moment, cât și pentru viitor. Caracterul și gravitatea

suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțe în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

Corespunzător, reieșind din criteriile prevăzute de lege pentru determinarea unei reparații echitabile a prejudiciului invocat, în funcție de circumstanțele cauzei în cadrul căreia a survenit neexecutarea, precum și de pretențiile invocate, de complexitatea cauzei, de comportamentul părților, de conduita autorităților publice, de durata încălcării și de importanța procesului pentru Rodica Dub, instanța de apel a conchis că prima instanță în mod just a stabilit că suma de 3 000 de lei cu titlu de prejudiciu moral, este suficientă pentru acoperirea prejudiciului, cauzat prin neexecutarea hotărârii Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 09 martie 2016 și este una proporțională cu sumele acordate de instanțele naționale, cât și de Curtea Europeană pe cazuri similare, iar, cuantumul prejudiciului moral pretins de către reclamantă în mărime de 10 000 de Euro este vădit disproporționat și excesiv în raport cu criteriile stabilite la caz și principiul general al echității. Or, în ceea ce ține de aprecierea comportamentului executorului judecătoresc, acesta pe parcursul întregii perioade de timp, a întreprins acțiuni în vederea executării documentului executoriu, însă care nu au avut finalitate.

În consecință, nu poate fi reținută ca întemeiată pretenția cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 2835,80 de lei, sub formă de cheltuieli avansate executorului judecătoresc. Totodată, materialele cauzei denotă faptul că vina în neexecutarea hotărârii judecătorești irevocabile revine administratorului SC „Instaltermo Impex” SRL, Igor Globa, care nu execută actul judiciar irevocabil.

De asemenea, miza pentru reclamant se consideră de o importanță deosebită, reieșind din faptul că prin hotărârea neexecutarea căreia se invocă, s-a dispus beneficierea de servicii contractate cu SC „Instaltermo Impex” SRL, și anume instalarea panoului de comandă, kitul de automatizare a podelilor calde/apa, cablu de electricitate, turnarea soluției pentru evitarea înghețării în sistemul de încălzire. Astfel, aceste obligații sunt necesare pentru un trai decent.

În același timp, instanța de apel a apreciat critic afirmațiile reprezentantului apelantului Ministerul Justiției, precum că în prezenta speță executorul judecătoresc a reacționat imediat la toate cererile creditorului și în acest sens nu îi poate fi imputată tergiversarea executării, iar toate măsurile operative de executare este precedată nemijlocit de întreprinderea unor măsuri și din partea creditorului, or s-a stabilit cu certitudine că la caz creditorul are o poziție activă, achitând cheltuielile pentru executarea documentului executoriu și înaintând demersuri referitor la executarea acestuia, iar executorul judecătoresc nu întotdeauna a reacționat prompt la demersurile creditorului ce ține de înaintarea unui demers în temeiul art.23 Cod de Executare cu depunerea materialelor și propunerea de intentare a cauzei penale în baza art.320 CP RM în privința debitorului Igor Globa.

La 02 martie 2021 Rodica Dub, reprezentată de avocatul Nicolae Negrei, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel, deoarece instanța de apel a interpretat în mod eronat legea și că a apreciat

arbitrar probele administrate, și prin urmare greșit a ajuns la concluzia respingerii pretențiilor cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

La 10 martie 2021 Ministerul Justiție a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărârii primei instanțe eronat a interpretat dreptul material prevăzut de Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011.

A susținut că statul a luat toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura executarea unei hotărâri de către o persoană de drept privat, refuzul debitorului de a executa obligația nu este imputabil statului.

Mai mult, a susținut că autoritatea responsabilă de executare a hotărârii judecătorești a depus diligența necesară în vederea executării documentului executoriu. Din raportul motivat a conchis că conduita autorității responsabile de executarea hotărârii judecătorești, executorul judecătoresc Igor Doroftei este una conformă cu legislația în vigoare și nu relevă indicii privind lipsa de diligență.

Iar, reclamanta Rodica Dub în mod direct a aprobat și accepta tacit toate măsurile întreprinse de către executorul judecătoresc implicat în procedura de executare, ca ulterior să înainteze conform Legii nr. 87 prezenta acțiune.

A precizat că rolul creditorului în cadrul procedurii de executare nu se rezumă numai de a solicita urgentarea executării dar, în conformitate cu prevederile art. 44 alin. (5) din Codul de executare a RM, mai este și în acorda executorului judecătoresc sprijin efectiv pentru aducerea la îndeplinire a executării silite, pînîndu-i la dispoziție și mijloacele necesare în acest scop.

Mai mult, prima instanță și instanța de apel nu au luat în considerație circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, pe care le consideră constatate și nu au fost dovedite cu probe veridice. Astfel, referitor la repararea prejudiciului moral a menționat că prejudiciul urmează a fi probat de către intimatul/reclamant, iar din actele cauzei nu rezultă că au fost prezentate probe veridice, admisibile pertinente și concludente care să confirme faptul prejudicierii considerabile a acestuia.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Chișinău din 28 ianuarie 2021 a fost expediată părților la 15 februarie 2021, însă la actele cauzei lipsesc probe prin care s-ar confirma recepționarea acesteia de către recurenți.

Astfel, recursurile declarate de Rodica Dub, reprezentată de avocatul Nicolae Negrei și de Ministerul Justiției la 02 martie 2021, și respectiv la 10 martie 2021 sunt depuse în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Prin notificarea din 25 martie 2021 Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimațiilor copia recursului și i-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 01 aprilie 2021 Executorul Judecătoresc, Igor Doroftei a depus referință prin care a solicitat recursurile declararea să fie considerate inadmisibile.

Examinând temeiurile recursurilor, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile sunt inadmisibile din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursurile declarate de către Rodica Dub, reprezentată de avocatul Nicolae Negrei și de Ministerul Justiției nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursurilor nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul

trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocare în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursurile declarate de Rodica Dub, reprezentată de avocatul Nicolae Negrei și de Ministerul Justiției, ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursurile declarate de Rodica Dub, reprezentată de avocatul Nicolae Negrei și de Ministerul Justiției se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru